

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥

उक्तोबहुविधंराजातत्रतत्रयुधिष्ठिरः ॥ सहभीष्मेणयद्युक्तमस्माभिःशोककारिते ॥ २२ ॥ शिष्टोयुधिष्ठिरोऽस्माभिःशास्तासन्नपिपांडवः ॥ तेनतत्तुवचःसम्य
 ऋहीतंसुमहात्मना ॥ २३ ॥ धर्मपुत्रेहिधर्मज्ञेकृतज्ञेसत्यवादिनि ॥ सत्यंधर्मोमतिश्चाग्यास्थितिश्चसततंस्थिरा ॥ २४ ॥ तत्रगत्वामहात्मानंयदितेरोचतेऽर्जुन ॥
 अस्मद्रमनसंयुक्तंवचोब्रूहिजनाधिपं ॥ २५ ॥ नहितस्याप्रियंकुर्यांप्राणत्यागेप्युपस्थिते ॥ कुतोगंतुंमहाबाहोपुरींद्वारावतींप्रति ॥ २६ ॥ सर्वंत्विदमहंपार्थत्वत्प्री
 तिहितकाम्यया ॥ ब्रवीमिसत्यंकौरव्यनमिष्यैतत्कथंचन ॥ २७ ॥ प्रयोजनंचनिर्वृत्तमिहवासेममार्जुन ॥ धार्तराष्ट्रोहतोराजासबलःसपदानुगः ॥ २८ ॥ पृथि
 वीचवशेतातधर्मपुत्रस्यधीमतः ॥ स्थितासमुद्रवल्यासशैलवनकानना ॥ २९ ॥ चितारत्नैर्बहुविधैःकुरुराजस्यपांडव ॥ धर्मेणराजाधर्मज्ञःपातुसर्वावसुंधरां
 ॥ ३० ॥ उपास्यमानोबहुभिःसिद्धैश्चापिमहात्मभिः ॥ स्तूयमानश्चसततंबंदिभिर्भरतर्षभ ॥ ३१ ॥ तंमयासहगत्वाघराजानंकुरुवर्धनं ॥ आपृच्छकुरुशार्दूलग
 मनंद्वारकांप्रति ॥ ३२ ॥ इदंशरीरंवसुयच्चमेगृहेनिवेदितंपार्थसदायुधिष्ठिरे ॥ प्रियश्चमान्यश्चहिमेयुधिष्ठिरःसदाकुरुणामधिपोमहामतिः ॥ ३३ ॥ प्रयोजनं
 चापिनिवासकारणेनविद्यतेमेत्वदृतेनृपात्मज ॥ स्थिताहिपृथ्वीतवपार्थशासनेगुरोःसुवृत्तस्ययुधिष्ठिरस्यच ॥ ३४ ॥ इतीदमुक्तःसतदामहात्मनाजनार्दनेना
 मितविक्रमोर्जुनः ॥ तथेतिदुःखादिववाक्यमैरयज्जनार्दनंसंप्रतिपूज्यपार्थिव ॥ ३५ ॥ इतिश्रीम०आश्वमेधिकेपर्वणिअश्वमेधिकेप०पंचदशोऽध्यायः
 ॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥ समाप्तंचअश्वमेधिकपर्व ॥ अथानुगीतापर्व ॥ जनमेजयउवाच सभायांवसतोस्तत्रनिहत्यारीन्महात्मनोः ॥ केशवार्जुनयोःकानु
 कथासमभवद्विज ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच कृष्णेनसहितःपार्थःस्वराज्यंप्राप्यकेवलं ॥ तस्यांसभायांदिव्यायांविजहारमुदायुतः ॥ २ ॥ तत्रकंचित्सभो
 देशंस्वर्गोद्देशसमंनृप ॥ यदृच्छयातौमुदितौजग्मतुःस्वजनावृतौ ॥ ३ ॥ ततःप्रतीतःकृष्णेनसहितःपांडवोर्जुनः ॥ निरीक्ष्यतांसभारम्यामिदंवचनमब्रवीत् ॥
 ॥ ४ ॥ विदितंमेमहाबाहोसंग्रामेसमुपस्थिते ॥ माहात्म्यंदेवकीमातस्तच्चतेरूपमैश्वरं ॥ ५ ॥ यत्तद्भगवताप्रोक्तंपुराकेशवसौहृदात् ॥ तत्सर्वंपुरुषव्याघ्रनष्टंभ्र
 ष्टचेतसः ॥ ६ ॥ ममकौतूहलंत्वस्तितेष्वर्थेषुपुनःपुनः ॥ भवांस्तुद्वारकांगंतानचिरादिवमाधव ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्तस्तुतंकृष्णःफाल्गुनंप्रत्यभा
 षत ॥ परिष्वज्यमहातेजावचनंवदतावरः ॥ ८ ॥